

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж2 275/17
Дана 03.03.2017. године
Б Е О Г Р А Д

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Савића, председника већа, Вучка Мирчића и Весне Петровић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ и др., одлучујући о жалбама браниоца окривљених АА, АА1 и АА2, адвоката АБ, браниоца окривљеног АА3, адвоката АБ1 и адвоката АБ2, браниоца окривљене АА4, адвоката АБ3, браниоца окривљених АА, АА1 и АА2, адвоката АБ4, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ5 и браниоца окривљених АА, АА1 и АА2, адвоката АБ5, изјављеним против решења Вишег суда у Београду Ки.бр.200/12 – Кв.бр.4067/16 од 11.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 03. марта 2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца окривљених АА, АА1 и АА2, адвоката АБ, бранилаца окривљеног АА3, адвоката АБ1 и адвоката АБ2, браниоца окривљене АА4, адвоката АБ3, браниоца окривљених АА, АА1 и АА2, адвоката АБ4, браниоца окривљеног АА5, адвоката АБ5 и браниоца окривљених АА, АА1 и АА2, адвоката АБ6, изјављене против решења Вишег суда у Београду Ки.бр.200/12 – Кв.бр.4067/16 од 11.01.2017. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Ки.бр.200/12 – Кв.бр.4067/16 од 11.01.2017. године, Виши суд у Београду оглашен је стварно и функционално ненадлежним за поступање у кривичном поступку против окривљеног АА, окривљеног АА1, окривљеног АА3 и окривљеног АА2, због кривичног дела

злоупотреба положаја одговорног лица у саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ и окривљене АА4 и окривљеног АА5, због по једног кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица помагањем из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, по захтеву за спровођење истраге јавног тужиоца ВЈТ Кт.бр.846/10 од 17.09.2010. године и захтеву за проширење истраге јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт.бр.846/10 од 17.09.2010. године, измењен актом јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт.бр.846/10 од 11.03.2016. године, те је одређено да се списи предмета након правноснажности решења доставе Вишем суду у Београду, Посебном одељењу као стварно и функционално надлежном суду.

Против наведеног решења жалбе су изјавили:

-бранилац окривљених АА, АА1 и АА2, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу и побијано решење преиначи, тако што ће утврдити да је Виши суд у Београду стварно и функционално надлежан за поступање у овом кривичном предмету или да укине побијано решење и да списе предмета достави првостепеном суду на поновно одлучивање;

-браниоци окривљеног АА3, адвокати АБ1 и АБ2, због погрешне примене кривичног законика из члана 439 ЗКП, због основа из члана 438 став 2 ЗКП, због основа из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду, уважавањем жалбе, побијано решење преиначи на тај начин што ће одредити надлежност Првог основног суда у Београду за вођење поступка у овом кривичном предмету;

-бранилац окривљене АА4, адвокат АБ3, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду уважи наводе жалбе као основане, побијано решење преиначи и обустави кривични поступак против окривљене или да ожалбено решење укине и упути предмет првостепеном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљених АА, АА1 и АА2, адвокат АБ4, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на даљи поступак;

-бранилац окривљеног АА5, адвокат АБ5, због битних повреда одредаба кривичног поступка, са предлогом да се укине побијано решење и списи предмета врате првостепеном суду на даљи поступак и одлучивање;

-бранилац окривљених АА, АА1 и АА2, адвокат АБ6, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине побијано решење и предмет достави на надлежност Вишем суду у Београду или да побијано решење преиначи и Виши суд у Београду огласи стварно и функционално надлежним за поступање у наведеном кривичном поступку.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, које је испитао у смислу одредбе члана 467 став 1 ЗКП, испитујући решење у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, па је, по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалбе су неосноване.

По оцени овог суда, правилно се Виши суд у Београду огласио стварно и функционално ненадлежним за поступање у кривичном поступку против окривљених АА, АА1, АА3 и АА2, због кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ и окривљене АА4 и окривљеног АА5, због по једног кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, по захтеву за спровођење истраге јавног тужиоца ВЈТ Кт.бр.846/10 од 17.09.2010. године и захтева за проширење истраге јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт.бр.846/10 од 17.09.2010. године, измењеним актом јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт.бр.846/10 од 11.03.2016. године, те одредио да се након правноснажности решења списи предмета доставе Вишем суду у Београду, Посебном одељењу, као стварно и функционално надлежном суду.

Наиме, правилно је првостепени суд узео у обзир да из списка предмета произилази да је захтевом за спровођење истраге јавног тужиоца ВЈТ у Београду Кт.бр.846/10 од 17.09.2010. године и захтевом за проширење истраге јавног тужиоца ВЈТ у Београду од 17.09.2010. године, измењеном актом јавног тужиоца ВЈТ у Београду од 11.03.2016. године, окривљенима АА, АА1, АА3 и АА2 стављено на терет извршење кривичног дела из члана 259 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, а окривљеној АА4 и окривљеном АА5 стављено на терет извршење по једног кривичног дела из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, па како суд није везан правном квалификацијом кривичног дела, већ је у обавези да се држи чињеничног стања изложеног у опису дела из захтева, а имајући у виду да из чињеничног описа произилази да су окривљени поступали као одговорна лица, то по правилном закључку првостепеног суда из чињеничног описа у односу на окривљене АА, АА1, АА3 и АА2 произилазе обележја кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ, а у односу на окривљену АА4 и окривљеног АА5 обележја по једног кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ. Даље је правилно првостепени суд узео у обзир одредбе Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и друго посебних тешких кривичних дела, па имајући у виду да из чињеничног описа произилази да се окривљеном АА, АА1, АА3 и АА2 ставља на терет да су извршењем кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица у

саизвршилаштву у продуженом трајању из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 33 и 61 КЗ привредним друштвима “АА”, “АА1”, “АА2”, “АА3”, “АА4” и “АА5” прибавили имовинску корист у износу који очигледно премашује износ од 200.000.000,00 динара, то је правилно закључио првостепени суд да је за поступање у односу на окривљене АА, АА1, АА3 и АА2, по актима јавног тужиоца ВЈТ у Београду, стварно и функционално надлежан Виши суд у Београду, Посебно одељење, а такође је правилно првостепени суд нашао да је Виши суд у Београду, Посебно одељење надлежан да поступа и у односу на окривљену АА4 и окривљеног АА5 због по једног кривичног дела из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ у вези члана 35 КЗ, без обзира на чињеницу што висина имовинске користи која је према наводима наведених аката прибављена уз њихову помоћ, не прелази износ од 200.000.000,00 динара, с обзиром да је одредбом члана 33 став 4 ЗКП прописано да суд који је надлежан за извршиоце кривичних дела, надлежан је и за саучеснике.

Дакле, правилно је првостепени суд донео одлуку којом се огласио стварно и функционално ненадлежним за поступање у овој кривичном предмету и одредио да се након преавноснажности решења списи предмета доставе Вишем суду у Београду-Посебном одељењу, а што је прихватио и овај суд.

Имајући у виду напред наведене јасне и уверљиве разлоге првостепеног суда, то се супротним жалбеним наводима бранилаца окривљених не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења и у жалбама се не наводи ниједна околност која би била од утицаја на другачију одлуку овога суда.

Наводима жалбе бранилаца окривљених између осталог се истиче да је у тренутку подношења захтева за спровођење истраге и захтева за проширење истраге ВЈТ пазио на своју стварну надлежност, па је утврдио да је Виши суд у Београду стварно и функционално надлежан за поступање у овом предмету, јер је вредност прибављене имовинске користи премашивао износ од 200.000.000,00 динара, а независно због те околности је за поступање функционално и стварно надлежан био Виши суд у Београду. Даље се истиче да у време извршења кривичног дела које се окривљенима ставља на терет нема кривичних дела која су наведена у члану 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, посебно нема присутног елемента организованог криминала, због чега је правилно поднет захтев за спровођење истраге Вишем суду у Београду и правилно започет кривични поступак пред Вишим судом у Београду. Даље се истиче да је вештачењем од стране вештака економске струке утврђено да окривљени нису прибавили никакву имовинску корист привредним друштвима, а поготово не у износу који премашује 200.000.000,00 динара, па је нејасно на основу којих доказа и чињеница је тужилаштво изменило захтев за спровођење истраге и захтев за проширење истраге. Даље се у жалбама истиче да побијано решење не садржи јасне, довољне и аргументоване разлоге о одлучним чињеницама, а разлози који се наводе су недовољни и противречни, те се указује да је стварно и

функционално надлежан Виши суд у Београду.

По оцени Апелационог суда у Београду жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени су као неосновани, имајући у виду да је првостепени суд правилно применио одредбу члана 2 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, којим је прописано да се овај закон примењује ради откривања, кривичног гоњења и суђења за кривично дело из члана 359 став 3 у вези става 1 КЗ, када вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 200.000.000,00 динара, као и да се овај закон примењује ради откривања, кривичног гоњења и суђења за кривично дело из члана 234 став 3 у вези става 1 КЗ, када вредност прибављене имовинске користи прелази износ од 200.000.000,00 динара, док је одредбом члана 4 став 1 наведеног закона прописано да је за поступање у предметима кривичних дела из члана 2 овог закона надлежно Тужилаштво за организовани криминал, а одредбом члана 12 став 1 истог закона да је за поступање у предметима кривичних дела из члана 2 Закона надлежан Виши суд у Београду, као првостепени, за територију Републике Србије, те одредбом члана 13 став 1 Закона је прописано да се у Вишем суду у Београду образује Посебно одељење за поступање у предметима кривичних дела из члана 2 овог Закона. Имајући у виду цитиране законске одредбе, то је правилно првостепени суд донео одлуку којом се огласио стварно и функционално надлежним за поступање у предметном кривичном поступку и одредио да је за постање стварно и функционално надлежан Виши суд у Београду- Посебно одељење, а супротни жалбени наводи бранилаца окривљених оцењени су као неосновани. Како је првостепени суд за своју одлуку дао јасне, уверљиве и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, па је правилно, сходно одредбама члана 37 став 1 ЗКП, као и чланова 2 тачка 4, 12 став 1 и 13 став 1 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела, донео одлуку, то је овај суд нашао да се жалбеним наводима бранилаца окривљених не доводи у сумњу правилност и законитост побијаног решења, те исти нису од утицаја на другачију одлуку овога суда.

Овај суд је оценио и остале наводе у изјављеним жалбама, па је нашао да се истима не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 467 став 4 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци решења.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа – судија
Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

